

Arrest

nr. 248 420 van 29 januari 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van Advocatenkantoor DESDALEX
Advocaat P. STAES
Amerikalei 122
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op verwijdering en terugleiding naar/vaststelling van de grens van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 9 januari 2020.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 januari 2020 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. STAES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 oktober 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) die bij arrest nr. 232 121 van 31 januari 2020 de beslissing vernietigt.

Op 17 oktober 2019 neemt de gemachtigde van de minister tevens een inreisverbod voor de duur van drie jaar. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad die bij arrest nr. 232 122 van 31 januari 2020 het beroep vernietigt.

Op 18 oktober 2019 dient verzoeker een asielaanvraag in. Op 9 december 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna de CGVS) de beslissing tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker hoger beroep in bij de Raad die bij arrest nr. 230 894 van 7 januari 2020 opnieuw de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen.

Op 9 januari 2020 neemt de gemachtigde van de minister een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op verwijdering en terugleiding naar/vaststelling van de grens (bijlage 13septies), aan verzoeker ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“BESLISSING TOT VASTHOUDING IN EEN WELBEPAALED PLAATS MET HET OOG OP VERWIJDERING EN TERUGLEIDING NAAR/VASTSTELLING VAN DE GRENS

Het reeds gegeven bevel om het grondgebied te verlaten is terug uitvoerbaar overeenkomstig artikel 52/3, §3, van de wet van 15 december 1980

Aan de Heer, die verklaart te heten

naam: A.

voornaam: I. F.

geboortedatum: (...)1985

geboorteplaats: Tiskale

nationaliteit: Irak

In voorkomend geval, ALIAS: A. E. F. geboren op (...)1985 nationaliteit Irak

S. A. geboren op (...)1979 nationaliteit Bulgarije,

Werd op 17.10.2019, met toepassing van artikel 7, eerste lid, (1° - 3°), en tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Op 18.10.2019, tijdens de vasthouding met het oog op uitvoering van deze verwijderingsmaatregel, diende betrokkene een eerste verzoek om internationale bescherming in. De uitvoerbaarheid van de verwijderingsmaatregel werd tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 52/3, §3, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 opgeschort.

Op 10.12.2019 werd hem een negatieve beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betekend.

Betrokkene diende op 20.12.2019 beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit beroep werd geweigerd op 07.01.2020.

De verwijderingsbeslissing van 17.10.2019 is overeenkomstig artikel 52/3, §3, van de wet van 15 december 1980 terug uitvoerbaar.

Terugleiding naar de grens/vaststelling van de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING/VASTSTELLING NAAR/VAN DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Artikel 74/14; Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Artikel 74/14§3,1° Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden. Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij/zij op hotel logeert.

De betrokkene werd sinds 22/09/2019 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van bedreigingen, mondeling of schriftelijk, feit waarvoor hij veroordeeld kan worden. Inverdenkinggesteld

bekent dat hij zijn schoonzus, omdat zij hem niet wou komen halen op de luchthaven, met de dood heeft bedreigd.

Hij is hier illegaal en stelt via mensensmokkelaars naar hier gebracht te zijn, inverdenkinggestelde heeft hier geen inkomsten noch een vaste woon of verblijfplaats.

Er bestaat ernstig gevaar dat inverdenkinggestelde zal recidiveren, gelet op de aard der feiten, indien bewezen, (aanhoudingsmandaat 22/09/2019).

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden. Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij/zij op hotel logeert. Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Irak

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, B. J., Attaché, gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de betrokkene, A. I. F. te weerhouden"

De verwerende partij heeft de Raad op 8 december 2020 op de hoogte gesteld van het volgende.

Op 5 februari 2020 is verzoeker in vrijheid gesteld.

Op 18 februari 2020 heeft verzoeker wederom een asielaanvraag ingediend die op 28 augustus 2020 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onontvankelijk werd verklaard.

Op 26 november 2020 heeft verzoeker een derde asielaanvraag ingediend.

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72 *juncto* artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen."

De verwerende partij heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Verzoeker voert, wat betreft de uitvoerbaarheid van het bevel, de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 7, alinea 1, 1° en 3°, 52/3, § 3, 74/13 en 74/14, § 3, 1° en 3° van de vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheidsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur en van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Verzoeker stelt onder meer het volgende:

“De bestreden beslissing stelt dat het reeds gegeven bevel om het grondgebied te verlaten terug uitvoerbaar is overeenkomstig artikel 52/3, §3 van de wet van 15.12.1980, gelet op het geweigerde beroep inzake het verzoek tot internationale bescherming.

Artikel 52/3, §3 stelt het volgende: “Indien de in paragraaf 1 en 2 bedoelde vreemdeling op het moment van de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming reeds het voorwerp uitmaakt van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waaraan hij nog geen gevolg heeft gegeven, ziet de minister of zijn gemachtigde af van het nemen van een nieuwe verwijderings- of terughoudingsmaatregel maar wordt de uitvoerbaarheid van de reeds gegeven maatregel tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming opgeschort overeenkomstig de artikelen 49/3/1 en 39/70. Eenmaal de uitvoerbaarheid van de reeds gegeven verwijderingsmaatregel niet langer overeenkomstig de 39/70 is opgeschort, kan de minister of zijn gemachtigde, indien hij dit nodig acht, de termijn die aan de vreemdeling was toegekend om het grondgebied vrijwillig te verlaten verlengen. ”

Verzoeker diende dd. 28.10.2019 een verzoekschrift strekkende tot schorsing en nietigverklaring van zijn bijlage 13septies in. Deze zaak werd behandeld dd. 12.12.2019.

Thans is er nog geen arrest geveld. Het voornoemd bevel om het grondgebied te verlaten is momenteel derhalve nog niet definitief in het rechtsverkeer.”

3.2 Verzoeker heeft een annulatieberoep ingediend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens van 17 oktober 2019.

Voormeld bevel werd vernietigd door de Raad bij arrest nr. 232 121 van 31 januari 2020.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat er na deze datum van 17 oktober 2019 een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen jegens verzoeker. In de bestreden beslissing wordt overigens uitdrukkelijk verwezen naar het bevel van 17 oktober 2019 waar de gemachtigde stelt dat het ‘reeds gegeven bevel’ terug uitvoerbaar wordt verklaard.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat *“het reeds gegeven bevel om het grondgebied te verlaten (...) terug uitvoerbaar (is) overeenkomstig artikel 52/3, §3 van wet van 15 december 1980”*, wordt aldus het gezag van gewijsde van het arrest nr. 232 121 van 31 januari 2020 onmiskenbaar geschonden. De Raad merkt op dat ingevolge de vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens van 17 oktober 2019 deze beslissing verdwijnt met terugwerkende kracht uit het rechtsverkeer en deze wordt geacht nooit te hebben bestaan.

Een schending van artikel 52/3, § 3 van de vreemdelingenwet is aangetoond. Tevens wordt de schending van het gezag van gewijsde van 's Raads arrest nr. 232 121 van 31 januari 2020 vastgesteld.

Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te vernietigen.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op verwijdering en terugleiding naar/vaststelling van de grens van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 9 januari 2020, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN